

راه طولانی حمایت از فعالان رسانه ای از مقررہ تا تطبیق

شکور

قانونی که توانست برای رسانه های تازه نفس و نوپا در کشور حد و مرز و خطوط تعریف شده تعیین کند. اهمیت وجود رسانه های آزاد را در دوران پسا طالبانی که اینک نیز همان مسیر ادامه دارد، را می توان از عناد و دشمنی سخت و سازش ناپذیر مخالفین آزادی بیان و فعالیت های رسانه ای دریافت. دشمنان آزادی بیان و دموکراسی در لباس ها و چهره های گوناگون از دشمنی با آزادی بیان و فعالیت رسانه ها هرگز دریغ نوزیدند. آنان یا با اقدام ها و تهدیدهای مستقیم رسانه ها را به چالش کشانیدند و یا غیر مستقیم سعی ورزیدند که زمینه فعالیت آنان را محدود سازند. اندک مروری بر گذشته فعالیت رسانه ها این واقعیت را بیش از پیش آشکار می سازد. شدت فعالیت های گروه های تروریستی هم چون طالبان و داعش و گروه حقانی، صاحبان قدرت، قانون شکنان وقانون گریزان در سطوح مختلف دولت و خارج از دولت و در مواردی بی توجهی حکومت در تأمین امنیت و حفظ جان فعالان رسانه ای همه و همه نشانه های واضحی از تهدید و نگرانی می آید. چنانچه در آخرین مورد حمله جنتیکارانه گروه طالبان بر فعالان رسانه

دولت های افغانستان، پاکستان، چین و امریکا دور دور از نشست های چهار جانبه را به خاطر دستنیایی به نقشه راه صلح برگزار کرده اند. تقریباً به موازات این نشست ها، نشست هایی در قطر با شرکت نمایندگان از طالبان و افرادی غیر دولتی از افغانستان به راه افتاده است تا برای دستیابی به صلح تلاش گفتگو کنند. طالبانی که در نشست قطر شرکت کرده اند، به رسمیت شناختن دفتر سیاسی گروه طالبان در قطر، خارج کردن نام رهبران این گروه از فهرست سیاه سازمان ملل و حذف جوایز تعیین شده برای بازداشت یا از بین بردن آنها، آزادی زندانیان طالب و پایان دادن به تبلیغات زهر آگین علیه این گروه، را به عنوان شروط خود برای آغاز گفتگو با دولت افغانستان مطرح کرده اند. در مقابل دولت افغانستان نیز گفته است که با گروه هایی گفتگو می کند که خشونت را ترک کنند. اعمال تروریستی را ترک کنند و آنچه در نورم های بین المللی می باشد به حثت اصل در گفتگوهای صلح بپذیرند و پیش شرطی برای گفتگو نداشته باشند.

در عین حال جنگ میان طالبان و دولت به شدت باقی است و به گفته دولتمردان افغانستان که اگر این جنگ به بهار برسد، و تا آن زمان به صلح نرسد و مواضع شان نزدیک نشود، بهاری خونین تری را باید انتظار کشید. هر چند مواضع طالبان حد اقل از زبان کسانی که در این نشست شرکت کرده اند، با تغییرات و ملایمت هایی مشاهده می شود، اما دوری این مواضع به خوبی مشهود است. طالبان و دولت در اظهار نظرهای رسمی به طوری از هم دور شده می شوند که بعید به نظر می رسد اینها بتوانند با یکدیگر به مذاکره بنشینند.

از سوی دیگر، وضعیت برای رسیدن به صلح در سالهای گذشته و اکنون فرق ها و تفاوت های اساسی دارد. در سالهای گذشته طالبان حول محور رهبری شان، ملا عمر جمع بودند و اکنون طالبان با چند پارچه شدن، به گروه های مختلفی تقسیم شده اند که حتا با یکدیگر می جنگند و از هم دیگری می کشند. داعش نیز بر جمع مدعیان جنگ با دولت و مردم افغانستان اضافه شده است و در مناطقی از کشور پایگاه و جایگاهی نیز برای خود ساخته است. دولت افغانستان که سالها به دنبال صلح با طالبان در زمانی که طالبان تحت فرمان یک فرمانده می جنگیدند و می توانستند صلح کنند، نتوانست به صلح برسد، و کشورهای حامی افغانستان نیز نتوانستند تلاش های صلحی را که بارها به راه افتاده بود را به انجام برسانند، چگونه خواهند توانست پروسه صلح را در حال حاضر که گروه طالبان به چند دسته تقسیم شده اند و گروه های مدعی دیگری نیز پیدا شده اند، به پیش خواهد برد.

اما با همه اینها، با تمام شعارها و وعده هایی که دولت افغانستان به مردم می دهد، اما باز هم نگرانی ها از تعهد دولت افغانستان به حفظ دستاوردها و اصولی که برای مردم افغانستان با اهمیت است، وجود دارد. حقوق اقلیتها، حقوق زنان، کودکان، بشر و بسیاری از مسایل مهم در کشور چگونه از طرف دولت افغانستان حمایت خواهد شد.

طالبان در حال حاضر با فشار وارد کردن به دولت از طریق جنگ و انتحار و انفجار قصد دارد دولت را در موضع کاملاً نامناسبی قرار دهد. به همین دلیل نیز دولت اگر می خواهد از موضع کاملاً قوی در مقابل طالبان ظاهر شود، میدان های جنگ را باید تقویت کند. و نگذارد طالبان را وارد شدن به شهرها و عملیات های انتحاری و انفجاری دولت را تحت تاثیر قرار داده و به افکار عمومی نشان دهد که می تواند در مقابل دولت مقاومت کند.

از سوی دیگر نیز، کشورهای عضو نشست چهار جانبه باید برای رسیدن به ترسیم نقشه راه برای صلح در افغانستان در زودترین فرصت تلاش کنند. قضایای افغانستان به سرعت پیش می روند و به خاطر تعدد بازیگران در سیاست افغانستان، پیش بینی دقیق اوضاع که به نفع چه کسی خواهد بود، سخت است.

سرنوشت سیاه کودکان پناهجویان در کمپهای استرالیا

حسین بهمن

سرنوشت شان به کمپهای استرالیا رقم خورده است. کودکانی که از کشورهای نظیر افغانستان، پاکستان، ایران، بنگلّه دیش، سریلانکا و عراق همراه با خانواده های شان به امید یافتن زنده گی بهتر و مصئون تر راهی استرالیا شده اما روزگار سرنوشت آنان را به جزایر دور افتاده مانند نائورو و مانوس رقم زده است. هرچند این کودکان در داخل کمپها نیز با خانواده های شان یکجا زنده گی میکنند اما کمپهای که از سوی حکومت استرالیا برای پناهجویان در نظر گرفته شده است نه تنها مکان مناسب برای کودکان و زنان که حتی برای پناهجویان نیز نیست.

حکومت استرالیا به دلیل فضای نامناسب برای پناهجویانی که در کمپهای این کشور نگهداری میشود همواره مورد انتقاد بوده است. نهادهای مدافع حقوق بشر و حقوق پناهجویان همواره تأکید کرده اند که وضعیت در کمپهای استرالیا برای پناهجویان بخصوص کودکان به لحاظ رفاهی و بهداشتی اصلاً مناسب نیست. این سازمان همواره از حکومت استرالیا خواسته اند که وضعیت موجود در کمپها را برای پناهجویان بهبود بخشیده و کودکان پناهجو را از کمپها آزاد نمایند. اما حکومت استرالیا نه تنها تغییری در کمپها بوجود نیاورده بلکه هرگونه انتقاد را درین خصوص رد کرده است.

نارو دیده است شوکه میباشند. امار دقیقی از کودکانی که در حال حاضر در کمپهای استرالیا به سر میبرند در دست نیست. اما سال گذشته کمیسیون حقوق بشر استرالیا اعلام کرد که حدود ۱۰۰۰ کودک در بازداشت به سر میبرند که از این تعداد بیش از ۴۰۰ نفر در جزیره کریسمس و بیش از ۱۰۰ نفر در جزیره نائورو انتظار می کشند. گزارشها همچنین نشان میدهد که تنها در سال ۲۰۱۳ میلادی ۱۲۸ مورد خودآزاری کودکان در بازداشتگاه های استرالیا به ثبت رسیده است.

نارو دیده است شوکه میباشند. امار دقیقی از کودکانی که در حال حاضر در کمپهای استرالیا به سر میبرند در دست نیست. اما سال گذشته کمیسیون حقوق بشر استرالیا اعلام کرد که حدود ۱۰۰۰ کودک در بازداشت به سر میبرند که از این تعداد بیش از ۴۰۰ نفر در جزیره کریسمس و بیش از ۱۰۰ نفر در جزیره نائورو انتظار می کشند. گزارشها همچنین نشان میدهد که تنها در سال ۲۰۱۳ میلادی ۱۲۸ مورد خودآزاری کودکان در بازداشتگاه های استرالیا به ثبت رسیده است.

نارو دیده است شوکه میباشند. امار دقیقی از کودکانی که در حال حاضر در کمپهای استرالیا به سر میبرند در دست نیست. اما سال گذشته کمیسیون حقوق بشر استرالیا اعلام کرد که حدود ۱۰۰۰ کودک در بازداشت به سر میبرند که از این تعداد بیش از ۴۰۰ نفر در جزیره کریسمس و بیش از ۱۰۰ نفر در جزیره نائورو انتظار می کشند. گزارشها همچنین نشان میدهد که تنها در سال ۲۰۱۳ میلادی ۱۲۸ مورد خودآزاری کودکان در بازداشتگاه های استرالیا به ثبت رسیده است.

نارو دیده است شوکه میباشند. امار دقیقی از کودکانی که در حال حاضر در کمپهای استرالیا به سر میبرند در دست نیست. اما سال گذشته کمیسیون حقوق بشر استرالیا اعلام کرد که حدود ۱۰۰۰ کودک در بازداشت به سر میبرند که از این تعداد بیش از ۴۰۰ نفر در جزیره کریسمس و بیش از ۱۰۰ نفر در جزیره نائورو انتظار می کشند. گزارشها همچنین نشان میدهد که تنها در سال ۲۰۱۳ میلادی ۱۲۸ مورد خودآزاری کودکان در بازداشتگاه های استرالیا به ثبت رسیده است.

روزنامه افغانستان از همه دانشمندان و نویسندگان دعوت به همکاری می نماید.
هیئت تحریر در ویرایش مطالب دست باز دارد.
مقالات وارده بازگردانده نمی شود.
مسئولیت مقالات به عهده نویسندگان آنها است و تنها سرمقاله یانگتر دیدگاه روزنامه افغانستان میباشد.

روزنامه افغانستان بخش دری و پشتوی روزنامه اوت لوک افغانستان است.
www.dailyafghanistan.com
Email: thedailyafghanistan@yahoo.com

صاحب امتیاز: دکتر حسین یاسا
مدیر مسول: محمد رضا هویدا
سردبیر: حفیظ الله زکی
کاریکاتورست: خالق علی زاده

روزنامه
افغانستان
The Daily Afghanistan
Daily Outlook
AFGHANISTAN
The Leading Independent Newspaper